

HUMORISTIČKO—SATIRIČKI LIST

SLAVONSKI BROD

BRODO LIVOM

BROJ 11 — GODINA II — TRAVANJ 1982. — CIJENA 20 DINARA

KOMUNIKACIJE

Daje se na znanje

Društvo za humor, satiru i karikaturu Slavonski Brod pripremiло je iznenađenje (nije prvoaprilski šala) za članove, pretplatnike i suradnike. Pretplatnicima i članovima u 1982. godini i stalnim suradnicima šalјemo ovih dana značku »BRODOLOMA« i naše prvo (eksperimentalno) izdanje »NEKA BUDE PRVA KNJIGA«.

TRINAESTI BROJ »BRODOLOMA« BIT ĆE U ZNAKU LJETA I MUNDIALA, TJ. NOGOMETA. PIŠITE.

ANKETA

Došao dopisnik »BRODOLOMA« na blagajnu kina »BALKAN« pa upita biljetera:

— Da li bi nam mogli reći za našu anketu — zašto naša publika tako hrli u kina, kada su na programu domaći filmovi?

— To vam je zato što je još uvijek mnogo Jugoslavena nepismeno i ne zna ili ne stigne pročitati titlove, pa su se okrenuli domaćem filmu — odgovorili biljeter.

*** **

Navrati dopisnik u tvorničko dvorište, te upita prvog radnika:

— Druže! Jeste li zadovoljni sa svojim radnim mjestom?

— Moglo bi i bolje, a mogao bih i na neki »lakši« posao, jer sam već prilično star.

— Znači niste zadovoljni sa nadgledanjem u službi? Smatrate da se niste dovoljno popeli...

— A, ne to. Ja sam se ustvari u poduzeću i najviše popeo.

— Kako to? Znači vi ste direktor?

— Ma neee ... ja čistim tvorničke dimnjake.

M. LEBINEC

BRODOLOMSKI ANAGRAM

Za ODMOR je štivo
(pročitah sve živo)
na malo papira
ubojita satira.
Od smijeha zamalo
ispadoh iz kože
To BOL i samoću
ublažiti može.

Milan GUBEROVIĆ, Stara Gradiška

(Odgovor potražite na naslovnoj stranici)

Dragi prijatelji,

šaljemo vam tri komada »BEREKINA« što su nam bila pri ruci. Nemamo arhive, dotacija, prostorije, novaca... Ničega osim dobre volje da se zajebajemo. I to do daske. Trudit ćemo se da vam skupimo još poneki od starih brojeva, a svaki novi (ako izađe) da pošaljemo.

Pripremili smo broj za Dan žena, ali niko neće da nas financira. (»Nisu pare za budale«). Sad smo se rastrčali i nadamo se da će neko posudit za štampanje i pričekat dok se list prod.

Pratimo vaš list. Želimo da više LOMITE, a manje BRODITE.

Mnogo sreće i uspjeha u daljnjem radu želi vam redakcija

»BEREKINA«
Split — p.p. 305

~~~~~

Ovom izjavom izjavljuјem da u 1982. godini, za sve što mi objavite u »Brodolomu«, ne šalјete niti jednog jedinog dinara, jer želim da mi se svi smiju besplatno kao i do sada. A to je i razlog što vam ne šalјem broj praznog žiro računa. (Slijedi potpis našeg zagrebačkog suradnika Ivana Godine).

FAŠNIČKA DIPLOMA

Naš zagrebački brodolomac Josip ĆOSIĆ de Satirik poslao nam je fotokopiju nesvakidašnje diplome za svoje karnevalske, tj. fašničke zasluge. FOTO-KOPIJU PRILAŽEMO, ĆOSIĆU ĆESTITAMO I VEĆ IDEMO DALJE.

Josipu Ćosiću

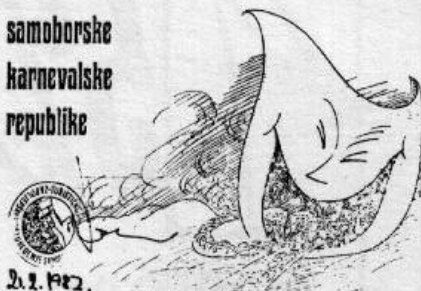
za zasluge
koje ste
stekli razvoјem
humora
dobrog raspoloženja
i dobrog varenja
proglašavamo
vas

POČASNIM GRAĐANINOM

samoborske
karnevalske
republike

21. 1982.

IZJAVA

ZBOG PREVELIKOG BROJA KANDIDATA PONIŠTAVAM NATJEČAJ ZA SAMOSTALNOG PREVARANTA

MOJA STRUČNA SPREMA JE RODBINSKA VEZA SA BARUNOM MINHAUZENOM

DEMANTIRAO SAM POSLOVICU U LAŽI SU KRATKE NOGE

JA LAŽEM ČITAVU GODINU PA DANAS ODMARAM...

TRAŽIM ZAOKLI LAZNICU DO ISTINE

SLUH NARODU

Među nama već godina-
ma živi i proizvodi zvuko-
ve kompozitor zabavne
muzike, pjevač i svirač
Lazar Otorinolaringitis.
Zatekli smo ga kako na
klaviru tuca šnicle za ru-
čak.

NOVINAR: »Zašto pro-
izvodite zvukove?«

LAZAR: »Narod te voli.
Naročito narodna omladi-
na. Obožava.« (TUČE DA-
LJE ŠNICLE.)

NOVINAR: »Kako ste
postali kompozitor?«

LAZAR: »Tata mi je re-
kao: »Sine, nisi blesav da
radiš negdje za pedeset hi-
ljada dinara plaće!«

NOVINAR: »To je jedi-
ni razlog?«

LAZAR: »Jedini.«

NOVINAR: »Šta mome-
ntalno komponirate?«

LAZAR: »Mažuranićev
ep »SMRT SMAIL AGE
ČENGIĆA« prerađujem
za šlager. Rulja ima da
vrišti.«

NOVINAR: »I muzičari,
također.«

LAZAR: »Oni pogoto-
vo.«

NOVINAR: »Jeste li za-

vršili Konzervatorij?«

LAZAR: »Zamislite, ni-
sam. Nikako mi nisu mogli
naći dovoljno jako guda-
lo.«

NOVINAR: »Šta je bilo
presudno za vaš izbor pro-
fesije?«

LAZAR: »Lova. E, i već
od malih nogu imao sam
velike uši. Izgledao sam,
bože mi oprost, kao avi-
on.«

NOVINAR: »Da li i pje-
vate?«

LAZAR: »Pjevam. Pje-
vanje nije težak posao.«

NOVINAR: »Vaš život-
ni princip?«

LAZAR: »Čovjek treba
da živi tako da proizvodi
što više zvukova (tonova)«

NOVINAR: »Šta vam je
hobi?«

LAZAR: »Novac. Obo-
žavam novac. Novce. Puno
novaca. Što više, to bolje«

NOVINAR: »Što misli-
te o Beethovenu?«

LAZAR: »Svatko gudi
na svoj način.«

NOVINAR: »Bavite li
se sportom?«

LAZAR: »Svako jutro
radim gimnastiku, jer je

za modernog muzičara
najvažnije da bude žilav.«

NOVINAR: »Zašto tu-
čete govedske šnicle na kl-
aviru?«

LAZAR: »Da. Zamisli-
te! Nigdje nema telećih.«

NOVINAR: »Kakvo je
vaše mišljenje o klasičnoj
muzici?«

LAZAR: »Propala st-
var.«

NOVINAR: »ŠTO VAS
U ŽIVOTU NAJVIŠE VE-
SELI?«

LAZAR: »Porast broja
nepismenih. To su naši na-
jbolji potrošači.«

NOVINAR: »Što bi ste
poručili čovječanstvu?«

LAZAR: »Ništa. Radije
ću našim dragim mušteri-
jama i konzumentima, po-
trošačima naših zvukova,
otpjevati jednu svoju ko-
mpoziciju:

»Ti si Mycka moya, mo-
ya, moya, ti si Mycka
moya, moya, ti si Myc-
ka moya, moya, ja sam
twoy...«

Zvonimir DRVAR

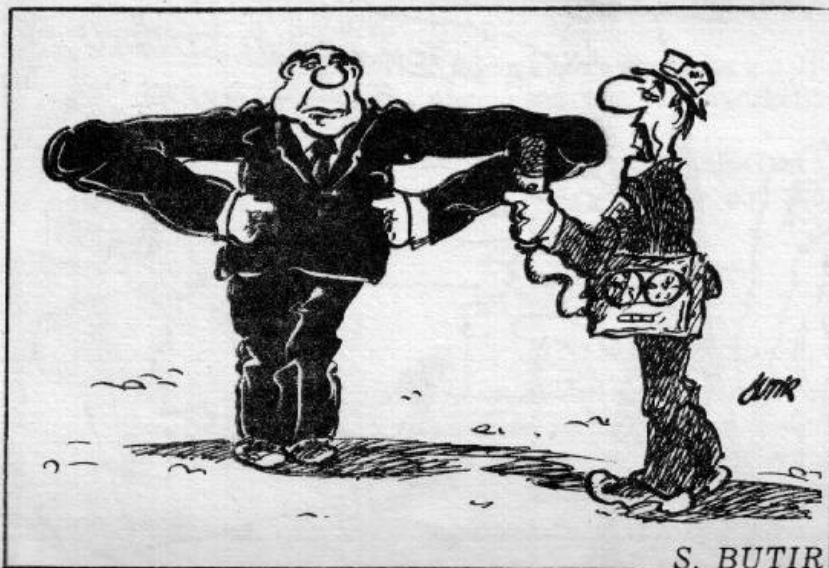
*****

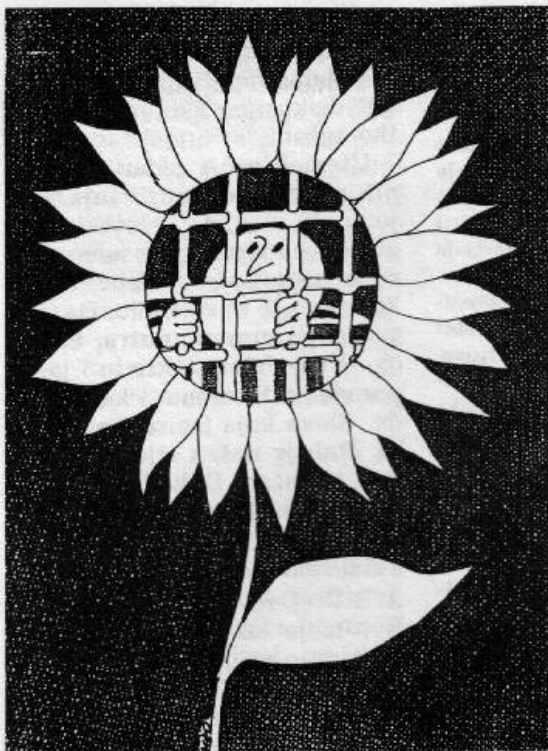
CRVENKAPA

Zastali potrošači pred pove-
ćim izlogom počeli razgovor sa
»mister cijenom«:

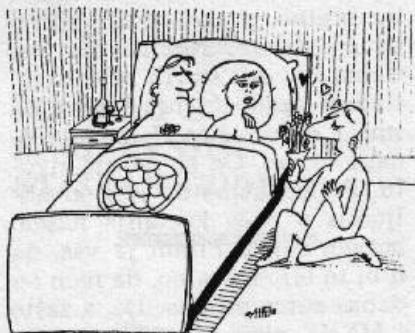
- Što su ti tolike oči?
- Da vas bolje vidim.
- Što su ti toliko malene
uši?
- Da ne čujem vaše jadiko-
vke.
- Što su ti tako velike ruke?
- Da vam bolje uzimam
mjeru.
- Što su ti tako velike no-
ge?
- Da bolje skačem.

S. ŽIVANOVIC

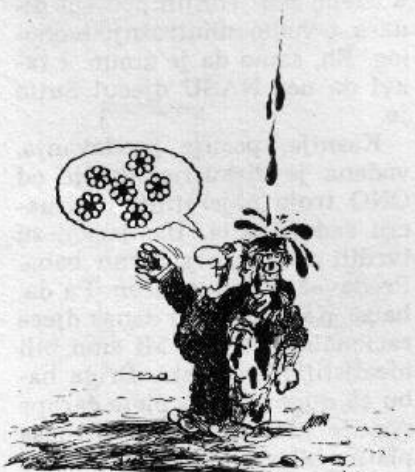

I. HARAMIJA

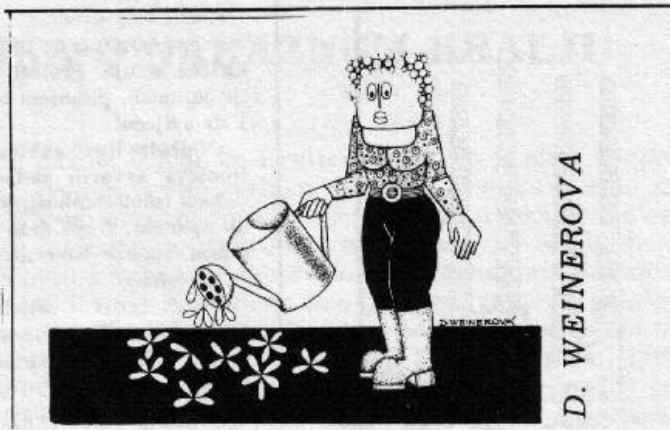

A. VASILEVSKI

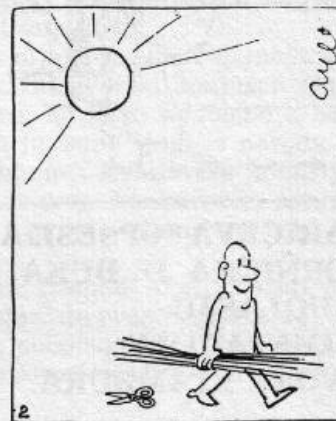
**NAJNOVIJA VIJEST IZ
SUP-A: PROLJEĆE PU
PUPA**

S. BUTIR

D. WEINEROVA

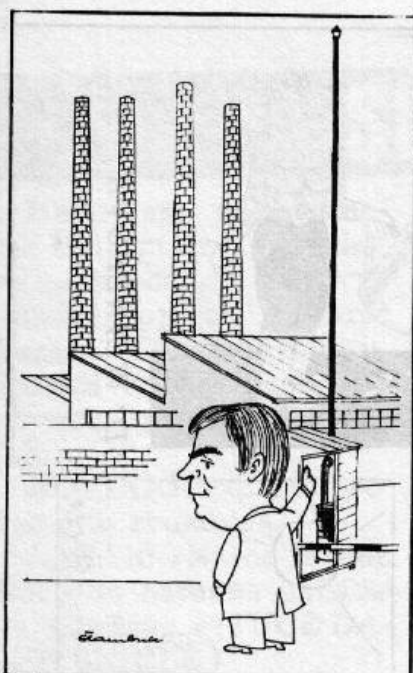

D. ČUDO

ZLOČIN

Park. U parku proleće. U proleću cveće, cvrkut ptica, žubor vode. Korača. Lako, poletno. Duša se odmrzava. Pogled, omekšan, miluje strogo postavljenu ogradu parka. Grudi se šire, ruka sama poseže prema lipi i kida dva listića s cvetićem. Čuje strogi glas. Prekoran. Osvrće se i vidi kako prema njemu trči čovek u zelenom. Onako poletan, pomislio je da je lepo početi bežati. Čovek u zelenom odlomi granu od lipe, načini od nje motku i nasrnu na njega. Zviždanjem dozivao je nekog u pomoć. Sa suprotne strane pojavi se drugi čovek u zelenom. I on je od iste lipe odlomio granu i pojurio za beguncem. Trčali su slepo, gazeći cveće, travu. Zatim se pojavi i treći čovek u zelenom. Učini pripreme i navali na onog što nije bio u zelenom. Eto i četvrtog, zelenog. Situacija je već ozbiljna. Ne liči na igru. I peti u zelenom. I šesti. I sedmi. Park, ljudi u zelenom i on. Još uvek beži. U krugu. Više ne čuje žubor vode. U slepoočnicama proradiše mu bubnjevi. Novi talas zelenih. Lome grane i navaljuju. Već je zbunjen. Počinje da se boji. Krug se zatvara, sužava se. Zeleni zid ljudi. Ne vidi ni cvetne aleje. Ni fontanu. Vidi samo zelenu boju. Ona ga zatvara, pritišće ga. Pada. Očekuje tupi udarac po glavi. Čeka, ali opet ništa. Zelene ruke ga podižu. Nose ga. Čak mu je i prijatno-umoran je. Guši ga njihov zadah. Zaustavljaju se. Podižu mu glavu, gledaju mu u oči. Strogo, prekorno. Mukla tišina. Jedan u zelenom pita: »Kida li se grančica sa tako lepog i nevinog drveta?!« Zatim pokazuje prstom na lipu. On pogleda. Zatim i oni zeleni. Lipe nije bilo. Tu je stajalo samo očerupano stablo, čije su polomljene grane strčale u nebo kao noževi.

Sofe ŠTERJOSKI

KLARIĆEVA OPSESIJA TVORNIČKA JE BUKA U SUGLASJU S DIMNJACIMA DAVORA ŠTAMBUKA.

Kažu, svako mjesto treba da ima svojega pjesnika. S humoristima već je malo drukčije. Čim zabrljaš, svi te se odriču.

Međutim, sa suvremenim humoristom Kazimirom Klarićem ipak je drugačije. Htjeli bi ga za se i Okučani (gdje je rođen 12. prosinca 1940.), i Kaniža kraj Slavonskog Broda (gdje je proveo djetinjstvo), i Nova Gradiška (gdje je završio srednju školu) i Zagreb (gdje radi kao urednik u RTV). Ali ga se zato ponekad odrekne televizija.

Premda su mu roditelji bili učitelji, nije se opredijelio za prosvjetiteljski poziv. Zašto jesti crni kruh, kada drugi jedu bijeli? I tako, željan pravde završio je u Zagrebu pravni fakultet pa je radio u tvornicama kao pravnik.

Da bi se posvetio pisanju, napustio je struku. »Ali, vraga! Danas svatko mora biti pravnik i mene zaprepasti koliko svi oko mene divno fraziraju i naklapaju o svemu i svačemu, milijun puta bolje no što sam ja nekada tamburao kad sam bio rukovodilac u tvornici. Svi se znaju i to je jedna divota življenja. Nitko priznati da ništa TO ne razumije što se oko njega zbiva. Svi mrče i šušaju papirima«, piše Kazimir Klarić o sebi i onima oko sebe.

»Zupčanik sastanaka uhvatio mi je rukav kaputa i vuče me u bezdan. A ja sam, drugovi, i pobjegao iz privrede da ne sastančim. Ono što napišem u posljednje doba mučno je, mukotrpno i jadno.«

Klarić kao urednik i humorist piše noću ne obzirući se na redukciju električne struje. Prelazi u ilegalu. Bolje je, misli, pisanjem baviti se tajno. I uz svijeću!

»Najbolje ljude gubimo na stotinama frontova krvavih sastanaka. Vraćaju se kući iskolačenih očiju, žuti, bezidejni, apatični. Dugo drže žlicu u ruci i nakon poduže koncentracije stavljaju je iza uha.«

Dosad: četiri satirično-humoristička romana (Na tri noge 1971, Kolut natrag 1975., Ima rep 1976. i Mrnjau, grizu me... 1976.), knjigu drama »Ruka ruku mij«, knjigu pripovijedaka »Svi na led«, nekoliko televizijskih drama i serija (Kratka noć, u zajedništvu s Goranom Babićem, 1969., Izjava 1976., Samac 1976. i Punom parom 1978.).

I kao posljednju »Unutrašnji neprijatelj«. »Zgodna je za poklon! Osobito ako ste pod istragom!«

ŠKOLA USMJERENOG ZADUŽIVANJA

Škola usmjerenog zaduživanja počela je svoj rad skromno. Kako je u današnjem trenutku i red. Na otvorenje škole došli su pravi dečki. Ne baš prva garnitura, ali ipak oni najodabraniji. Koji znaju što i kako se treba zaduživati. Oni najglavniji, a koje se OČEKIVALO da će doći, zaduživali su se za naše bolje sutra, pa nisu dospjeli. Ali stići će, eto, za koji dan ili mjesec, pa da održe neko predavanje. Znanja o zaduživanju nikad dosta.

Školu je otvorio zanosnim glasom jedan od generalnih dužnika. Taj nije vraćao pare ni svom rođenom čači, a kamoli drugima. Oh, kako je lijepo održao uvodno predavanje. Pametne usmjerene dječje glavice hitro su žvrljale po papirima. Glavu da bi tko digao! Glavu! Upijala se svaka riječ. Tu i tamo neki uzdah od prisutnih nastavnika. To je protumačeno kao standardni javašluk. Krivo čovjeku što ON ne predaje tu materiju. Čekaj malo, ej! Pa nije lako postati predavač iz predmeta »total dužan«. Tužan? Ne, dužan. To je ogromna razlika. Tužni su oni drugi. Koji to DRUGI? Šačica usmjere-

nih digla je glavice. Kako je to glupo ovdje pred mladim naraštajem započinjati OVAKO-VE diskusije. Tko je dužan, a tko tužan!

Utemeljivač i jedan od idejnih pokretača zaduživanja uzeo je kredu u ruku i orlovskim pogledom zaokružio, ne samo dvoranu nego i samog sebe. Nekako, samo je to on umio. Da presvrne oči prema unutra. Samook. Evo, imamo kredu, jasno posuđenu. Uvezenu. Ploču takode. Slova koja ispisujem su naša. Duh je naš, a tijelo tuđe. A duh je važan. Duh! Onda je nacrtao troje čeljadi, dosta početnički. No, k vragu noge i ruke. Tata, baba i nevino djetesce. A:B:C. Ovo zadnje je unučić. Svi troje su debelo zaduženi. To jedino vrlo dobro zna, glava porodice, koja tegli! Mi mu pomožemo. Razvukli smo mu tetret zaduživanja na njegove bližnje. Zašto da B, mislim baba mirno ode na onaj svijet, a da nije dužna. I ona je dužna, evo konkretno preko nekih sitnih tisuću dolara. Novih? Ma ne! Nema novih i starih zelenbača! Radost zaduživanja prenijeli smo i na unučića. I on je jednako dužan. On se raduje životu. Pojma nema da je i on uključen u opća kretanja našem boljem sutra. Pitam ja vas, da li bi to bilo moralno, da nam on danas sutra predbacuje, a zašto i MENE niste uključili u stvaranje toga boljeg? Molim? Tko je od usmjerenih pitao NAŠEG bolje? Tišina! Čak i onaj here tički predavač, koji je stajao sa strane i koji je u sve ovo poodavno sumnjao, gnječio je u džepu posljednjih pedeset dinara i vodio unutrašnji monolog. Eh, samo da je zinuo. I takvi da uče NAŠU djecu! Šutio je.

Kasnije, poslije predavanja, vođena je diskusija, tko je od ONO troje najsretniji u situaciji zaduživanja. Usmjereni su tvrdili da je to sigurno baba. Predavač je bio ushićen. Pa da, baba. Kako su nam danas djeca racionalna. A mi? Mi smo bili idealisti! Blago babi. Briga babu za dugove. Ona plete čarape i muče ju kurje oči, a ne naša platna bilansa. Kad ona ode na onaj svijet mi ćemo solidarno

preuzeti njene dugove.

A što babu i unuke u to trpa-te, omaklo se heretiku. Jezik bi si pregrizao. Ali pitanje je bub-nuto i zalijepilo se za uho pre-davača. Imela. A jedan ugledni predavač ne smije na uhu imati imelu. Ne lamelu, imelu. Već smo zaboravili na naše mile nametnike. Uzvrtio se, uhvatio za bolno uho, zatresao glavom. Okrenuo prema heretiku i drugo uho. Pozamašno. Stereo zvuč-nik. Ponoviteeeeeee! Nisam vas najbolje čuo.

Ponekad se prava pitanja ne mogu ponoviti.

Posljednjih pedeset dinara heretik je u školskom buffetu posudio predavaču. Vratiti će mu to sutra. Prvom prilikom. Ispričavao se. Morate upoznati moje unučiće. Divni su. Ako itko, oni će vam vratiti ovaj divan i nesebičan dug. Nadam se, dat od srca. Inače, ja ge ne bih uzeo, babe mi.

KAZIMIR KLARIĆ

IZABRAO ZA VAS KNJIŽEVNIK STJEPAN GODIĆ

J. P. ILIEV

BAJKA O NAKAZNOM KRALJU

Veoma davno, u jednom Kraljevstvu živio je stari izlapeli Kralj sa svojom lepom ćerkom. Kada je devojkica stasala za udaju, po starom dobrom običaju raspiše Kralj u lokalnom dvorskom listu konkurs za upražnjeno mesto zeta, na neodređeno vreme. Uslovima konkursa zahtevalo se od kandidata da budu mudri, neustrašivi i dovitljivi, kao što već zahteva položaj Kraljevog zamenika. Međutim da odziv ne bi bio velik i da bi se na konkurs prijavili samo najhrabriji i najbolji, Kralj zapreti da će sve one koji ne budu ispunjavali uslove, osuditi po tački 12. Kraljevskog krivičnog zakona: »**Za uvredu dostojanstva kraljevske porodice, po ženskoj liniji**« i predati u naldežnost izvršnim organima i dželatskoj službi.

Naravno da zbog toga odziv nije bio velik. No, među svega nekoliko kandidata bio je i nakazni dvorski konjušar. On objektivno nije imao nikakvih šansi, ali kako se obično u bajkama mudrošću i hrabrošću odlikuju samo ljudi iz naroda, to i ovde nakazni konjušar dobi naklonost Kraljevske komisije za bračne odnose. Tako nadmudrivši svoje konkurente, uštrkane kopilčice dvorskih dama, dobi u trajno vlasništvo ruku lepe kraljeve kćeri.

Ubrzo posle venčanja, stari, izlapeli Kralj ispusti svoju plemenitu dušu i nakazni konjušar, do zvaničnog izbora, posta V.D. Kralja. Život je, normalno, potekao dalje. Živeo bi možda dugo i srećno nakazni Kralj i nesvestan svog prirodnog hendikepa, ali...

Jednog dana baš tuda nanese put neke Mletačko-tršćanske trgovce koji su nosili na Istok svoju bofl-kič robu. Kada dvorjani ugledaše šarene đinđuvce, gotovo se pomamiše. Nakupovali su svega i svačega. Zbog dobro obavljenog posla, po starom trgovačkom običaju, poslaše Latini vredan poklon i Njegovoj Visosti. Bilo je to veliko, lepo, zidno ogledalo. Kako Kralj nikada u životu nije video ogledalo, misleći da su mu trgovci poklonili autoportret Tuluz-Lotreka, zahvali im se na poklonu i priredi u njihovu čast svečanu večeru. Za večerom neko od zvanica se prevari i objasni Kralju da to nije slika, nego ogledalo, u kome je on ugledao svoj lik. Razljućeni Kralj prekide večeru i naredi da se trgovci pozatvaraju. Jedan dovitljiviji uspe nekako da se dodvori Kralju i ubedi ga da ga pusti, a on će mu za uzvrat doneti ogledalo kakvo zahteva njegova Visost. Kralj mu poverova i pusti ga. Posle dužeg vremena, trgovac doista donese obećano ogledalo. Kad Kralj stade pred njega, oduševi se i reče trgovcu da želi da kupi na hiljade takvih ogledala, koja će postaviti svuda po dvoru. Tako trgovac spase svoju glavu i napravi veliki posao prodajući na hiljade krivih ogledala u kojima je samo nakazni Kralj ličio na lepog, visokog i zgodnog čoveka. Zaljubljen u sebe kao umobolni Narcis, danima je stajao pred srebrnasto svetlucavom skramom izvitoperenog stakla. S prezrenjem je gledao u njemu unakaženi lik svoje lepe žene. Zbog toga se razveo od nje i našao drugu, sebi ravnju. Tako je nakazni Kralj pred ogledalom birao sebi ministre i dvorjane. Svi oni koji su u krivom ogledalu izgledali lepo kao on, uživali su njegovu naklonost, dok je ostale proganjao. Na kraju je nakazni Kralj želeo na isti način da odabere sebi narod kojim će da vlada. Na nesreću, u Kraljevstvu nije bilo toliko nakaza. Ovako malobrojan narod nije se mogao dugo održati. Zbog toga Velike Sile odluče da ukinu Kraljevstvo krivih ogledala, kao nerentabilno. Siroti, nakazni Kralj bio je prebačen na drugo radno mesto, a njegov narod asimiliran. Od onda, kaže bajka, nikada se više ni jedna nakaza nije popela na presto.

Pop D.Đurdev

D. WEINEROVA

ODA PRAZNOJ GLAVI

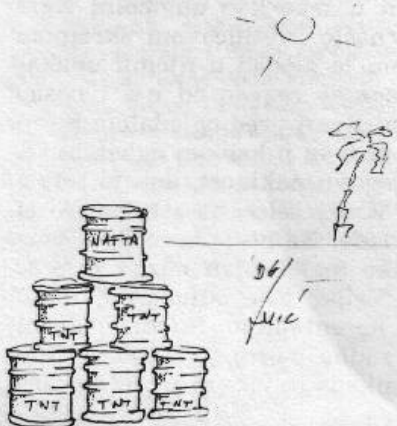
Ako me neuspeh u školi muči,
Ako se misao u glavi grči,
prazna glava
sve rešava!

Ako me nesrećna ljubav prati,
ako mi traže, a nemam dati,
prazna glava
sve rešava!

Ako mi o koncu visi sreća,
ako me život svali na pleća,
prazna glava
sve rešava!

AKO JE ZA NEKE NAJTEŽA
KAZNA.
ZA MENE JE SREĆA: GLAVA
PRAZNA !!!

SAŠA RANDELOVIĆ

D. GLUIĆ

JOVO NIKOLIĆ

ŠTEDNJA

- Da li se i vaš kolektiv uključio u štednju?
- Naravno, štedimo na svakom koraku!
  - Kako to mislite?
  - Jednostavno... Nigdje ne idemo pješice već uvijek društvenim kolima!
  - Zanimljivo... Pomalo me čudi ta vaša štednja!
  - Što?
  - Pa eto, kažete da štedite na svakom koraku, a ovamo se vozite društvenim kolima!?
  - U tome i jeste stvar... Naime, mi štedimo na — koracima!

Nepokrivene investicije

- Je l' istina da vaš OOUR ima nepokrivene investicije?
- Jeste, ali smo to tek nedavno otkrili!
- Šta ste otkrili?
- Kako šta? Nepokrivene investicije!
- Aha, i sad ćete ih, vjerovatno, pokriti?
- Bojim se da nećemo!
- Zbog čega?
- Zbog toga što sad imamo i nepokrivene rukovodioce!
- Kako nepokrivene?
- Lijepo... Svi su sa sebe skinuli odgovornost!

ŠTUKA I SITNE RIBE

Tekla rijeka poskupljenja u kojoj je kao predsjednik riječnog savjeta bila jedna stara štuka.

Jednom prilikom sazove ona sastanak na kojem je trebalo donijeti smjernice za daljnje plivanje u dugovima.

— Kao što vidite — obrati im se ona — vi ste za nas štuke veoma sitne ribe... Možemo da vas progutamo kad god to želimo.

— Pa šta da radimo — jednoglasno će ribe.

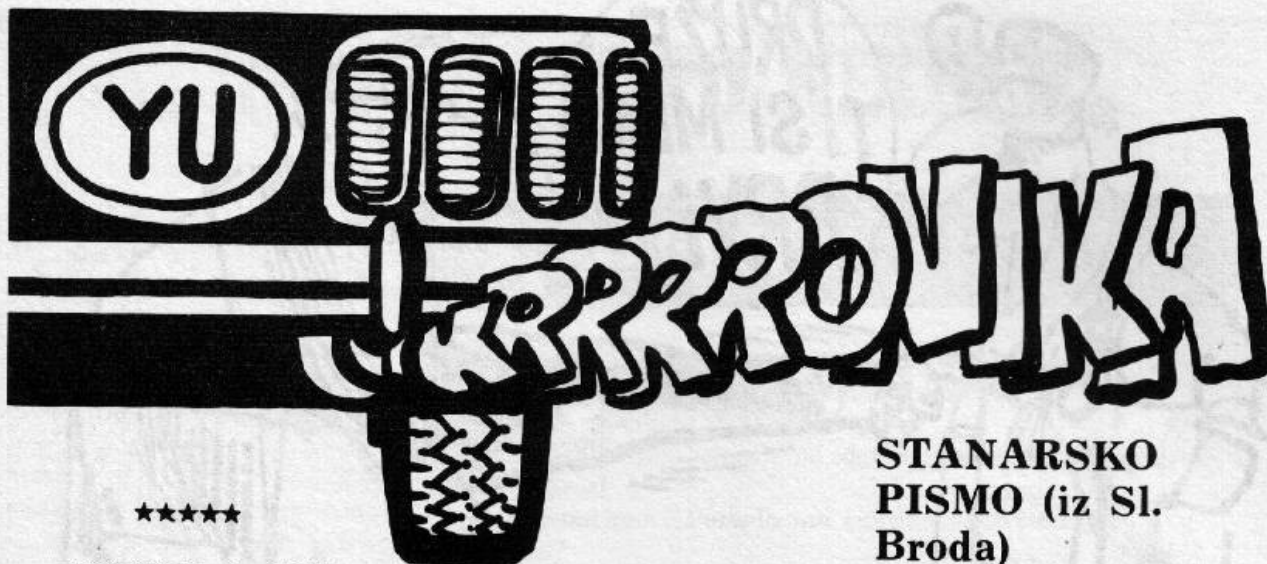
— To je vaš problem, riješite ga na jednom internom sastanku!

U tom trenutku naiđe talas poskupljenja i udari štuku o jednu stijenu te je usmrti...

Naravoučenije:

U rijeci poskupljenja i štuke su sitna riba!

★★★★

SLIKE I (NE) PRILIKE IZ LIKE

Prije nekoliko godina stručnjaci za zaštitu prirode iz cijele Jugoslavije i radnici Nacionalnog parka Plitvička jezera koji rade na tom području bili su jednodušni u ocjeni da Plitvička jezera treba trajno štititi i zaštititi. Međutim, u pojedinim naseljima i mjesnim zajednicama buja divlja gradnja. Ljudi grade jer su uvidjeli da se problemi ne rješavaju tako da se za pojedine objekte, sagrađene prije desetak godina, izdaju rješenja za rušenje, a ne ruše se!

I tako, kako je na tom području Like svakim danom sve manje korisne lovne divljači, sve je više divlje izgrađenih objekata.

x
x x

U Kosinjskoj dolini u Lici često prilikom velikih kiša ili topljenja snijega vladaju velike poplave. Poplave skupe, nestašice raznih neophodnih artikala, pronevjera i drugih anomalija vladaju na području cijele Like.

x
x x

Objavljen je podatak da je na području općine Gračac u posljednjih nekoliko godina znatno poskupila stambena izgradnja. Kaže se da je u 1980. godini bilo potrebno za izgradnju prosječnog dvosobnog stana 134 prosječna osobna dohotka, a u 1981. godini za isti stan potrebno je 200 osobnih dohodaka.

Pa, zar je to mnogo? Radnik s prosječnim osobnim dohotkom morao bi za jedan dvosobni stan raditi šesnaest godina i osam mjeseci. (Samo).

I. ŠEKULJICA

SLAVONSKI BROD

Komunalni »KRIMINALAC«

S obzirom, tj. budući da su, slavonskobrodске ulice (0,0,0, kakve li ivne sreće kad bi samo one bile) zagađene, musave, prljave, neočišćene, neuredne itd. (zna se čime) u tome je gradu osnovano komunalno poduzeće »KRIMINALAC«. Tko novoosnovano poduzeće dovede u bilo kakvu vezu s postojećim, po imenu »KOMUNALAC«, sram ga i stid bilo!

Gdje je ta pravda, molim ja vas lijepo? Dok milijuni ljudi hodaju goli i bos, u isto vrijeme Mija FERIĆ, poznati brodski glazbenik stručnjak i pedagog, ima dvije kape. I to na glavi. Zamislite tek koliko ih drži u ormaru. Mija i inače, kao što slika Ivana BREZIĆA, zorno pokazuje, dobro stoji s odjevnim predmetima. A molim ja vas lijepo, gdje je ta komisija za ispitivanje porijekla kapa? Da se o ostaloj imovini i ne govori.

STANARSKO PISMO (iz Sl. Broda)

U Vrazovoj ulici, preko puta naše stambene zgrade, je parkiralište osobnih automobila. Ljubavnici ga koriste čim se smrkne, pa do poslije pola noći. To ne bi nikome smetalo da ne zagrijavaju kola i zuje do mile volje. Svake noći ista serenada.

Bili bi zamoljeni da pronađu drugo mjesto gdje neće remetiti noćni mir. Inače, bit ćemo prisiljeni objaviti brojeve njihovih automobila.

(Slijede potpisi stanara)

BRAVO ŠVALERI I OSTALI. TAKVE VAS VOLIMO. IPAK, NASTAVITE NA NEKOM DRUGOM MJESTU. DA SE NE NADETE (MO) U NOVINAMA.

SPLIT

Cijena kilograma jabuka (pre) skočila je jutros u Splitu u troskoku, već u prvom pokušaju, sa 15 do 37 na 48 dinara. To nije samo splitski, već apsolutni državni, evropski, a možda i svjetski rekord.

Neki američki bogataš je došao na ljetovanje na našu obalu i sa sobom poveo sobara. Drugi dan boravka izišao je na hotelsku plažu da se okupa. Zamolio je nogu u vodu i povikao sobaru: »Brrr! Voda je hladna, McClayde! Sipajte u nju još tople vode, dovraga, ili je još malo zagrijte!

Krapinski pračovjek je silom prilika morao živjeti u pećini, pošto mu drugovi iz stambenog SIZ-a nisu pravodobno riješili stambene probleme. (Svala sličnost sa splitskim beskućnicima sasvim slučajna — op.r.).

Petar VULIĆ

Kako sagraditi vikendicu na korzu

U ovo današnje vrijeme, kada se borimo svakodnevno sa stambenim problemima, kada uzalud tražimo gradilišta na gradskim periferijama, kada smo poblesavili od obijanja vrata za dobijanje građevinske dozvole, kada molimo banku da nam da kredit za gradnju, možda i ne znamo da možemo sagraditi vikendicu na Korzu, ili u zaštićenom dijelu grada na Savi. Da bi počela gradnja treba ispunjavati nekoliko uvjeta:

1. Nipošto ne smijete biti stanovnik zaštićenog dijela grada ili Korza, jer su vaši susjedi spremni da vas tuže za svako čeprkanje u dvorištu. Kada počnete gradnju smatrat će vas velikom zvjerkom i neće vas dirati;
2. Obavezno morate, preko prijatelja, poznavati taj dio grada i znati koja će se zaštićena kuća sama od sebe srušiti, a idealna je stvar da u njoj stanuje stara osoba koju ćete smjestiti u starački dom.
3. Kada ste ispunili ta dva uvjeta, idite u projektni zavod i tražite nacrt da možete renovirati kuću i odglumite ulogu njenog spasitelja;
4. Sa nacrtom kuće za renoviranje gledajte da u urbanističkom zavodu dobijete potpis za renoviranje onoga trenutka kada je njegov direktor na odmoru ili bolovanju. Tada ćete dobiti potpis od njegovog zamjenika koji neće ništa provjeravati.

Kada ste ispunili sve ove uvjete možete slobodno početi renovirati vašu staricu. Obavezno počnite sa renoviranjem petkom, jer su tada građevinske inspekcije već na vikendu. Počnite od temelja, a da biste ih ojačali, srušite zadnji dio kuće i napravite ih malo veće, jer nećete, valjda, stanovati u

prostorijama tri sa tri. Umjesto starih ušaka počnite, odmah po noći zidati suvremenim materijalom koji se brzo suši. Što brže budete gotovi, imat će te veću kuću. Kako zidate odmah i frajkajte i krečite, a krov izvedite što viši za tavanske i katne sobe, ali da vam krov bude u ravni ulice. U nedjelju poslije podne srušite čelo stare kuće i uzidajte novo i svakako ga okrečite bijelo, jer su stare kuće sve bile bijele. Ako ste zaista bili spretni, vaše renoviranje je gotovo u ponedjeljak. Dalje u dvorištu možete sagraditi šta hoćete i kamionske garaže koje ćete jednog dana pretvoriti u apartmane.

Kada ste renovirali očekujte mala uzbuđenja. Najprije će primijetiti da imate vilu, pisat će o vama u lokalnim novinama, bit će primjer svih izvještajnih konferencija, raspravljat će o vama izvršno vijeće. Ali neka vas to ne uzbuđuje. Vi ste najpošteniji građanin, imate sve dozvole i suglasnosti i uredno plaćene obaveze. To će trajati mjesec dva i sve će odnijeti vjetar. Vaša vila će ostati i bit će vam bogato jednog dana isplaćena kad se na tom mjestu budu gradili novi objekti grada. Kasnije će vas malo zafrkavati za lokal, a onda će vam dati dozvolu na još boljem mjestu. U svom ćete dobiti dozvolu za kockarnicu, a posao će sa omladinom ići.

Vama građanine, budući graditelju, našao sam dvije stare kuće spremne za renoviranje. Jedna je u Mesićevoj, a druga na obali Save. U njima nema nikoga. U jednoj bi bili susjed sa masovnim organizacijama, a u drugoj sa sizovima i gledali u Savu, koja u ovo proljeće ponovo nosi naše dogovore o bespravnoj gradnji.

(K.S.)

NOVI SAD

U organizaciji temerinskog Narodnog univerziteta naš dragi i poštovani suradnik Mića M. TUMARIĆ iz Novog Sada pripremio je izložbu aforizama. Uz zahvalu na katalogu izložbe, napominjemo da ovih dana Tumarićevi aforizmi obilaze vojvođanske škole, radne i druge organizacije. Nekoliko Tumarićevih aforizama već smo sa velikim zadovoljstvom objavili, dva — zbog izbora — objavljujemo sada, u ovoj rubrici:

IZLOŽBA AFORIZAMA

JA NIKADA NISAM ISTRČAVAO, MENE SU GURALI.

...

JA SAM NA LINIJI, NE SPUŠTAJTE SLUŠALICU.

NIJE MI DO TOGA ŠTO MU STALNO UZIMAJU MERU . . .

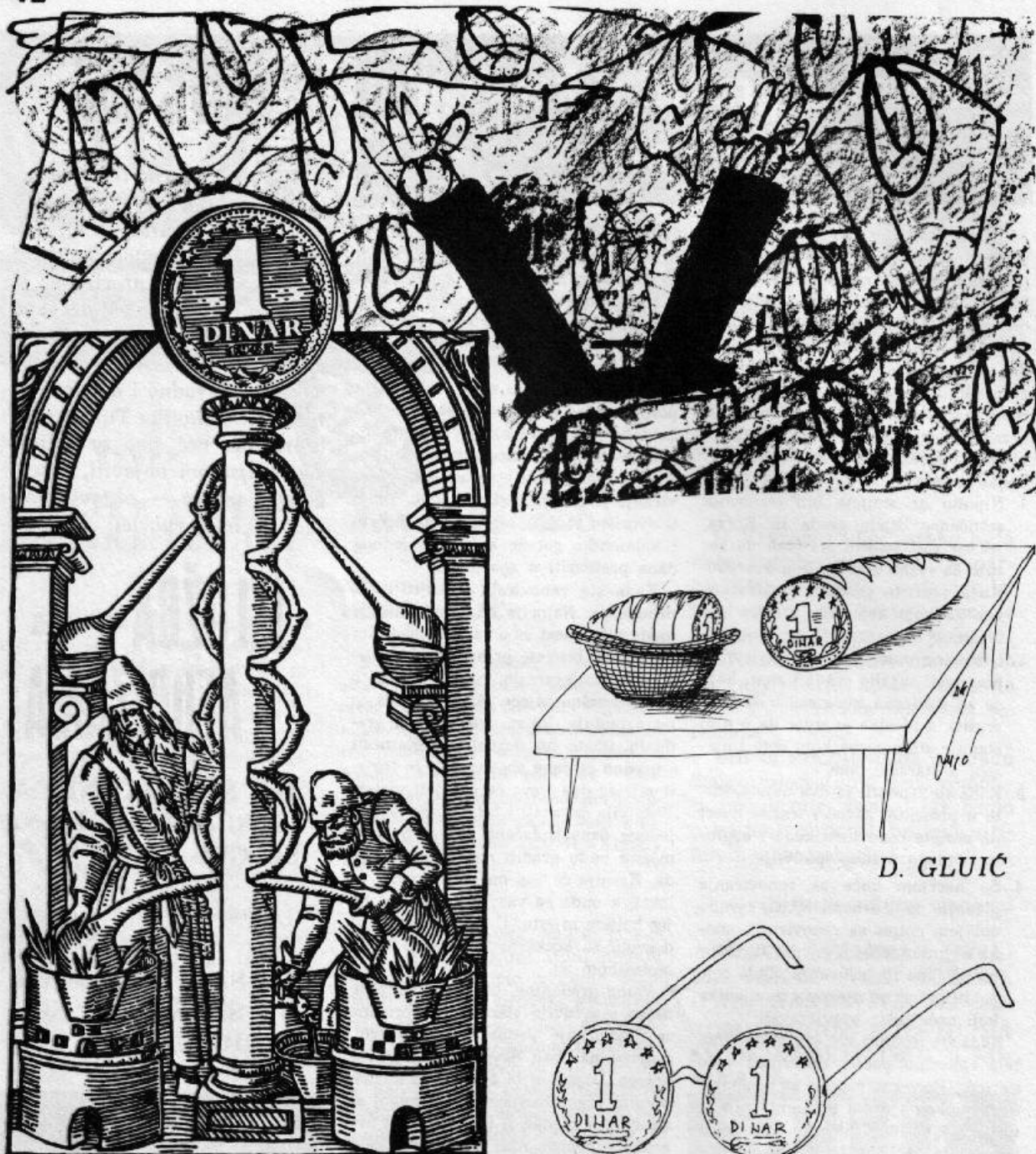
VISOKA PRODUKTIVNOST (na brodski način)

Umjesto drugih dokaza prilažemo ovaj CORPUS DELICTI: »NAŠA JE PRODUKTIVNOST NA VISOKOM NIVOU, TO JEST, NA RAZINI.

Tražimo da nam država upiše beneficirani radni staž. Jerbo, kao što priloženi fotos pokazuje, radimo pod niskim naponom, ali visoko.

R.

I. HARAMIJA

Lj. PERENČEVIĆ

G. PERENČEVIĆ

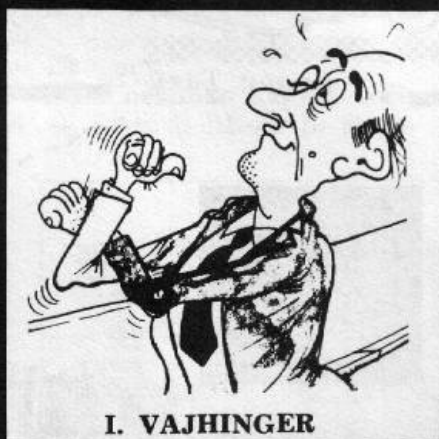
S. TRIFKOVIĆ

NJ. M. DINAR

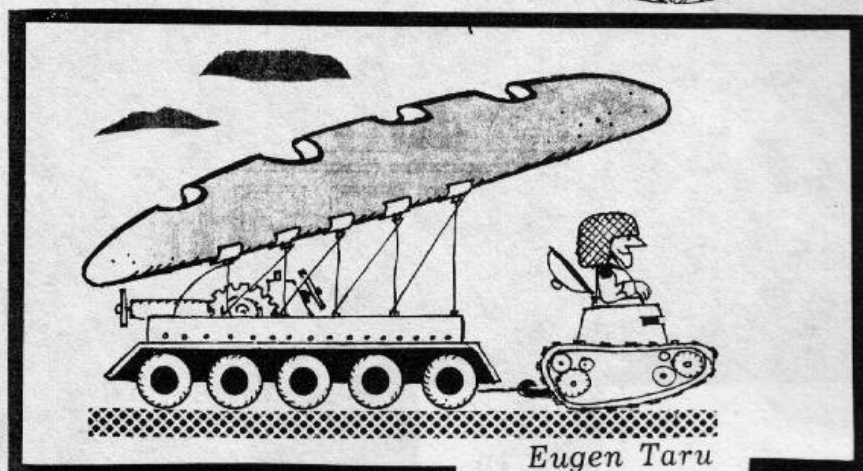
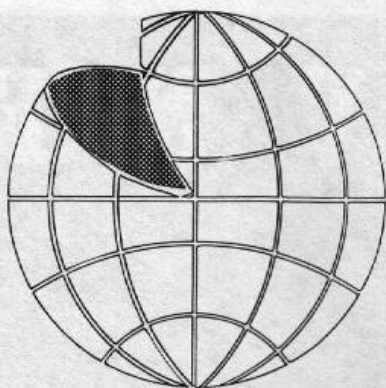
Z. LEFKO

NJ. V. NAFTA

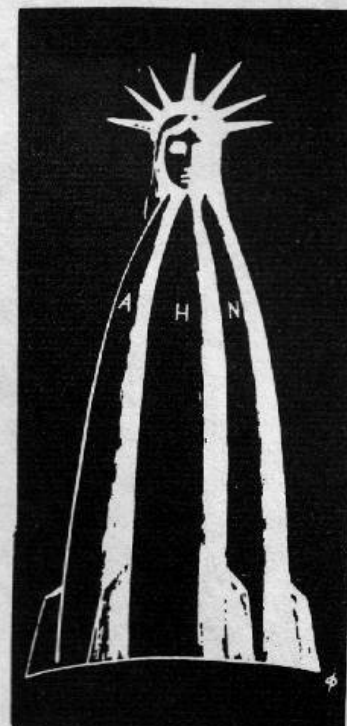

I. VAJHINGER

svijet

Eugen Taru

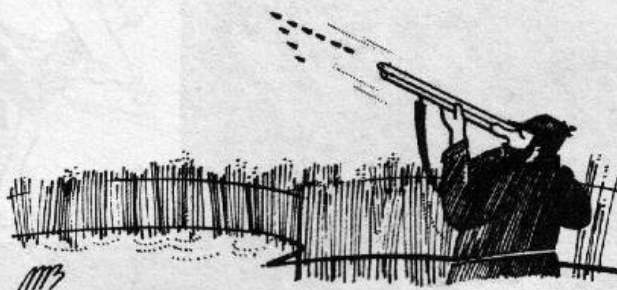
Jaroslav Pop

TELEFON

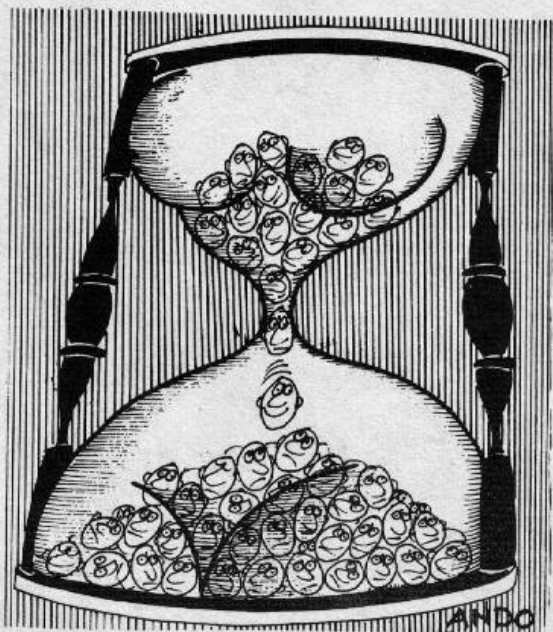
U spavaonici zvoni telefon. On podiže slušalicu, posluša, potom rukom pokrije mikrofona i upita:

— Netko traži gospođu Kuklovu. Da li ste to vi?

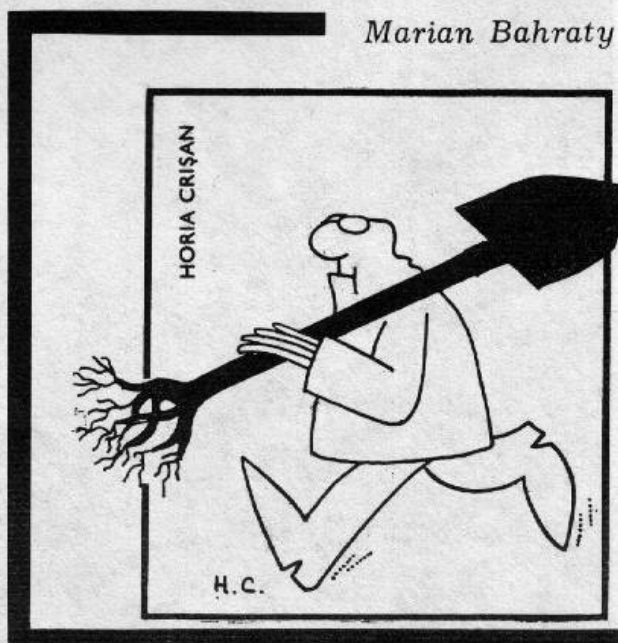
NAŠI GOSTI:
»URZIKA«
RUMUNJSKA
»ROHAC«
ČEHOSLOVAČKA

Marian Bahraty

Octavian Andronic-Ando

RASTISLAV DURMAN

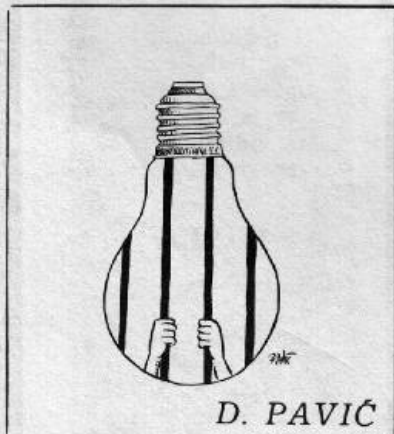
BASNA O VUKU INADŽIJI OBOGAČENA FOLKLORNIM ELEMENTIMA

Živeo vuk koji je trajao samo zato da bi mogao da tera inat. Prvo se inatio roditeljima, familiji i čoporu, a onda mu je to dosadilo, pa je počeo da se inati i okolini. Ubrzo je prevazišao i okolinu, pa se posvetio inatu na najvišem mogućem nivou — krenuo je da osporava vekovima gomilanu mudrost u izrekama i poslovice-

ma. Poslovica kaže: VUK DLAKU MENJA, ALI ČUD NIKAD. Vuk inadžija je svakih četrdesetak minuta presvlačio karakter, ali nije dao da mu se dirne i u najmanju dlačicu. Išao je čak toliko daleko da je jedno krzno nosio i zimi i leti što mu je donelo kijavicu, ali i samopouzdanje. Izreka kaže: VUK SIT, A OVCE NA BROJU. Vuk inadžija klao je ovce da ne bi bile na broju, a nije ih jeo da ne bi bio sit. Izreka kaže: MI O VUKU, A VUK NA VRATA. Vuk inadžija je šetao selom, i, kada bi čuo da se o njemu govori, uskakao kroz prozor.

Vuk inadžija dosadio je i bogu i ljudima. Da ga se otarase, pustili su u promet poslovicu: INAT ŽIVI VEČNO. Vuk inadžija je pao u klopku i ubio se.

NARAVOUČENIJE: Ne treba, vuk inadžija je mrtav.

TOČNA MJERA

Zabolio druga Javorka želudac. Zabolio ga iznenada i što je gore, na radnom mjestu gdje nema mogućnosti da si sam pomogne. Požali se drugarici Ljiljani, koja je sjedila za susjednim stolom u kancelariji, a ona mu savjetuje da ode u ljekarnu. Tamo će mu najbolje pomoći.

I zaista uputi se drug Javorko u ljekarnu, onu centralnu u gradu, a tu započe ovaj dijalog: — Dakle, boli vas želudac, imate grčeve, potvrdi apotekar i u bočicu nakapa nekoliko kapi tečnosti. Potom predahne, pa zapita:

— Gdje stanujete?

— U soliteru na trgu.

— Dobro, reče apotekar i nakapa još tečnosti, na kojem katu?

— Drugom.

— Opet nekoliko kapi u bočici. — Idete li liftom ili stepe-

nicama?

— Liftom?

— Fino, kimnu glavom apotekar i naspe opet nekoliko kapi.

— A gdje vam je WC u stanu?

— Odmah kad se uđe u hodnik sa desne strane.

— Izvanredno, oduševi se apotekar i naspe još nekoliko kapi.

— Sada ovo popite i požurite kući.

Ode drug Javorko kući, a nakon nekoliko dana navrati u ljekarnu. Nađe istog apotekara.

— Čestitam, poviče još sa vrata, bili biste odličan projektant!

— Kako?

— Sjećate li se kad sam prije nekoliko dana bio kod vas zbog bolova u želucu. Tada ste mi dal lijek i on mi je stvarno pomogao, no pogriješili ste samo za pola metra.

I. Ivančević

①

②

NIJE ISTO NA ČIJIM SI GREŠKAMA
UČIO.

Z. Horvat

MUČNA PRIČA

Imaju oni kola, jahtu, vinograd i voće
na moru dvije kuće novih fasada.
Kako i ne bi kad rade što hoće,
ali, ne — nije to na račun tuđeg rada.

U ovoj eri stabilizacije i stezanja kaiša
ima i drugova bogatih poput Kreza.
Bogate se oni, a nitko ih nizašto ne šiša
jer nije to od utaje društvenih obaveza.

Ima i takvih što premeću tuđe devize.
Kupuju na jednoj, prodaju na drugoj
strani
i baš ih boli zbog ekonomske krize,
njima lova raste na (zelenoj) grani.

Svi su oni uvaženi članovi društva.
Ni jedan ne vara, ne pljačka, ne krade.
Posve je drugo ako netko nekome spu-
šta
i ako pojedinci koješta bespravno rade.

Mnogo se sazna i ne čitajući novine.
Npr., da neki imaju vikendicu i druš-
tveni stan,
a nitko ne pita za porijeklo imovine,
poreznici im ne dolaze čak ni u san.

Teške su to stvari od kojih boli glava,
ili uhvati muka, što reče jedan čiča.
Kako ustanoviti da li je pravda prava?
Teško! I zato se ovo i zove mučna priča.

S. BARIŠIĆ

IGRA

Čovek često igra
Kako drugi svira,
Jer ljudska se sorta
Najlakše dresira.

V. RATKOVIĆ

KRITIKA

Hej, ljudi,
jeste ludi,
ugasite svijeću.
Jer ja šefa
na vidiku
kritikovat' neću.

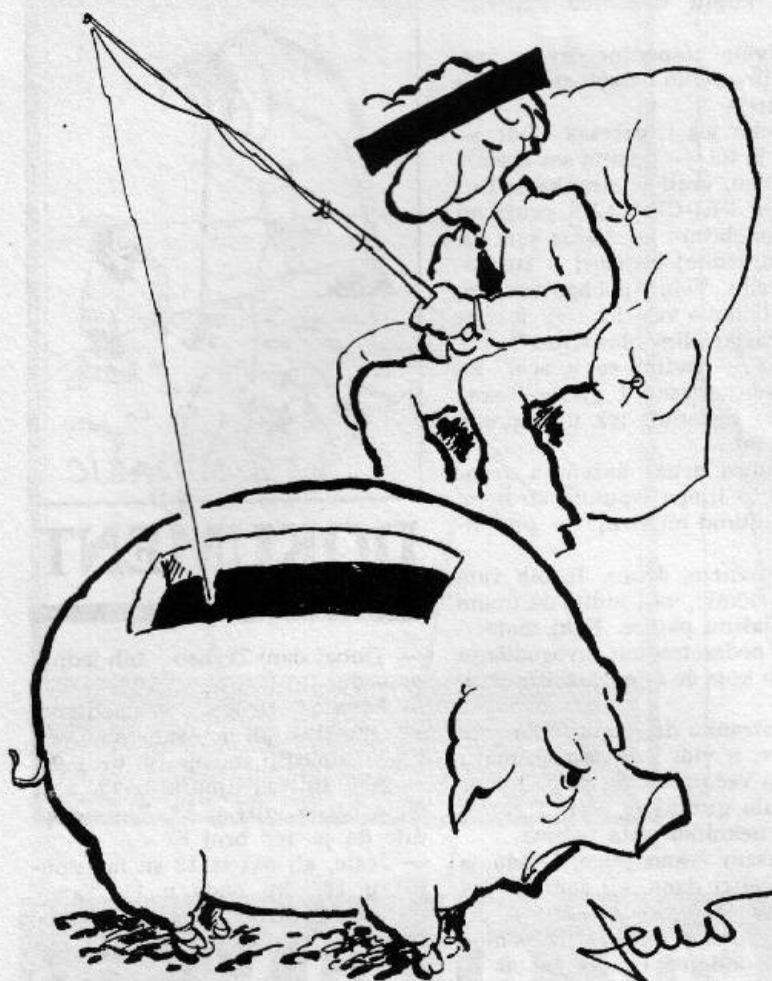
(redukcijaska)

DJELA

Kada djela
dođu na vidjela,
mnogi bi opet
htjeli prijeći
sa djela na riječi.

S. ŽIVANOVIĆ

BRODSKA PETLJA

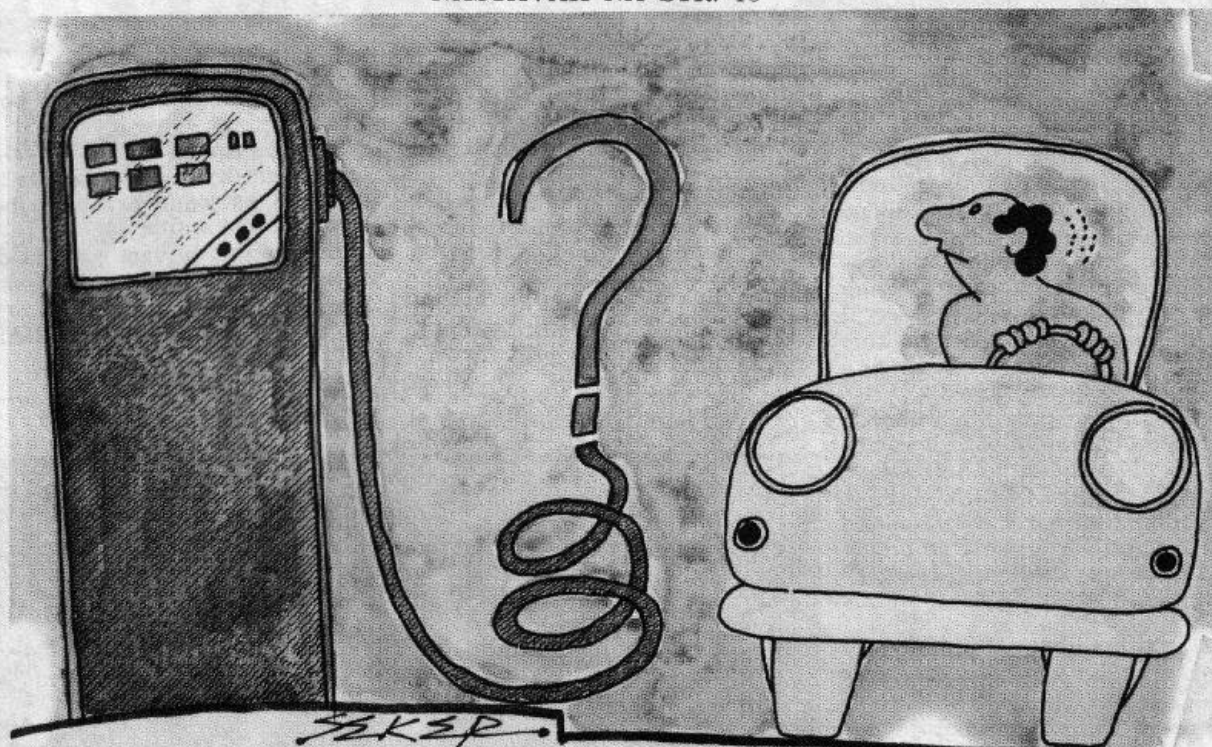

S. SERDAREVIĆ

KUPITE »BRODOLOM«
MOŽDA ĆE I NJEGA NEST'
TI?

NASTAVAK NA STR. 13

M. SEKEREŽOVIĆ

Potvrda

Kao tajnik jedne uvažene radne organizacije stigao sam u naše poznato morsko ljetovalište i prvi puta nisam brinuo o morskim cijenama: jednostavno su mi ovaj puta odgovarale zbog toga što sam došao na trošak poduzeća. A kad poduzeće plaća, ništa na svijetu nije skupo. Bio je to moj devedesettreći seminar o promjeni i izmjeni propisa pozitivnog poslovanja.

Sjeo ja u seminarsku klupu da pozorno slušam prvog predavača. Doduše, on već dvadesetprvi puta drži predavanje s istom temom, ali uvijek s drugačijom definicijom, jer se od prošlog seminara, prije šest mjeseci, tamo u planinama, (au, kako je bio svjež zrak! A drugarica Marica! Ali, molim vas, ovo u povjerenju, da ne čuje moja supruga, tamo, na seminaru tristo kilometara južnije na obali.), dakle, velim, od prošlog seminara propisno smo se izmijenili u — propisima.

I začeo predavač: — Dokument, drugovi i drugarice, dokument, to nije ono što vi mislite.

Dabome da nije, velim ja u sebi, jer da jeste po kog bismo vruga ovamo dolazili.

— Dokument, zapravo i nije dokument — često nastavlja predavač — dakle, nije dokument u našim uvjetima, jer to je, drugarice i drugovi, strana riječ. Mi za to imamo svoje precizno i točno određene termine: potvrda, uvjerenje, iskaz, izvod, povelja, pismeno dokazalo, svjedočanstvo, svjedodžba, garancija, dozvola, dopuštenje, isprava i tako dalje, i tome slično i tome slično, drugovi i drugarice.

Nakon jednog zgodnog putovanja, kolektivnog dabome, u Veneciju i tri-četiri provedene večeri u baru »Palma«, vratio sam se kući obogaćen i oplemenjen. Kako su s nama na seminaru boravili i naše sjene, štampari obrazaca, za nekoliko dana nahrupiše ponude za obrazac UTAKNI-1, ZAMETNI-3, ODLOŽI-7, PREKOREDNI-4, PP-4 (ovaj skraćeni naziv dolazi od riječi prijatelj, a mijenja se prema našoj domaćoj deklinaciji i sintaksi). Idadoh se na posao:

— Slijedeći molim.

— Molim vas, družite tajniče, potvrdu tu i tu.

— Odmah, odmah! — sretan ja što mogu uslužiti stranku po novom sistemu. — Otići ćete u knji-

žaru i kupiti tiskanicu PRI-CE-KAJ.

— Hvala gospodine, hvala družo! — presretno izlazi stranka iz kancelarije.

Vani čeka još tridesetak ljudi. — Sad ću ja to! — mislim sav sretan. Sedmi dan, vrati se stranka sa formularom PRI-CE-KAJ I pruži mi ga slavodobitno: — Našao sam ga, našao u jednoj knjižari u susjednom gradu. Vele, »pobogu čovječe, pa zar ti tamo vaši još uvijek rade s tim zastarjelim obrascima?«

Kako? — čudim se u sebi. Pa predavač je jasno i glasno rekao da su te tiskanice tek u pripremi za štampu.

— Dobro, družo, kažem ja stranci. Sad to lijepo ispunite strojem.

— A otkud mi stroj? — pita stranka.

— Ne znam, družo. Ja bih vam to rado učinio, vali vidite da imam punu mašinu papira. Neki materijal za pedesetsedmu ovogodišnju sjednicu koja će se održati 27. ožujka.

Vidi stranka da imam posla preko glave, a vidi i da je i onima u hodniku već preko glave, pa mirno ode, malo gužvajući šešir i zatperivši nekoliko puta ustima.

— Nisam čekao dugo. Došao je već za četiri dana, ali sam bio na službenom putu, onda je on — kako mi je pričao, bio na službenom putu, pa onda opet ja — pa on — pa ja i evo danas smo se kao dobro poznati drugovi i prijatelji sastali na seminaru u jednom našem ravnicaškom ribičkom središtu, a tema je zbilja privlačna:

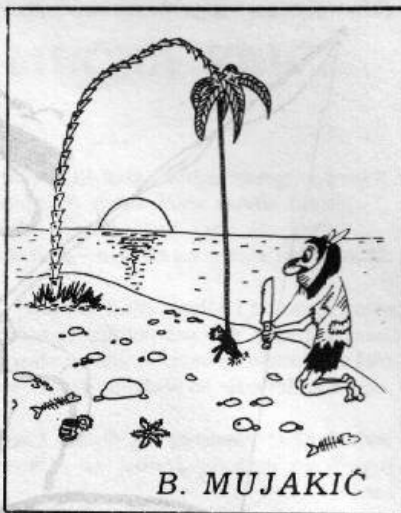
»Kako efikasnije do potrebnog dokumenta«.

Predavač predaje, a mi se smješamo. On meni — pa ja njemu. Sve ćemo mi to srediti kad dođe novi, pravi obrazac, zar ne?! A, on je tu. Njušimo ga. Tu negdje visi u zraku.

— A kako ćemo onda do potvrde? — začudim se sam u sebi.

— Pa napisat ćemo potvrdu da je nema.

M. TARITAŠ

DOKUMENT

— Dobar dan! Trebao bih jednu potvrdu.

— Soba 14. Druga vrata desno. — Oprostite, ali ja sam tamo već bio i uputili su me u broj 13.

— Ako su vas uputili u 13, a vi onda lijepo idite u 13. Zar ne vidite da je ovo broj 8?

— Jeste, ali ovi iz 13 su me uputili u 12. Oni onda u 11. Tamo, međutim, službenik spava. Iz sobe 10 su me poslali u 9, a ovi iz 9 u 8, tj. kod vas, zar ne?

— Pošto je kolega iz sobe sedam skoknuo u grad, morat ćete natrag u broj 9!

— Ali, oni će me opet vratit kod vas!

— Neće!

— Neće? Ma kako neće? Hoće sto posto. Znam ja njih, uostalom. Nemojte...

— Neće! I, točka. Dat ću vam potvrdu!

— Potvrdu ćete mi dati? O, hvala. Mnogo vam hvala. Konačno da se namjerim na jednu pravu službenicu...

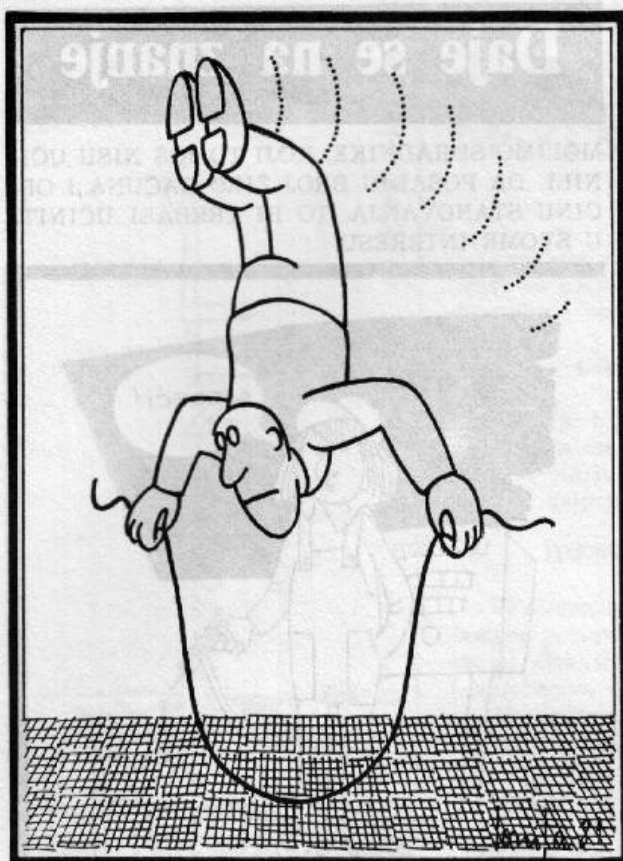
— Ha, ha! Dat ću vam potvrdu da ste već bili u — sobi broj osam!

Nedeljko ZUBAN

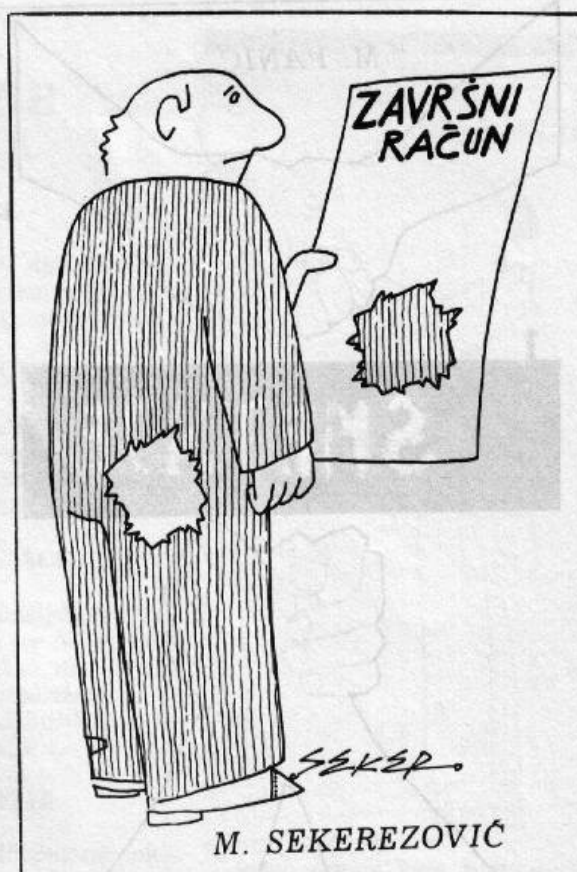
Mala se RASKOKODAKALA kad je vidjela kolika joj JAJA dragi nosi.

Podijelili su posao: ona potpaljuje vatru a on je — loži.

V. KARAKAŠ

Ionita Nicolae

M. SEKEREZOVIĆ

Zovite majstora. Pokvario nam se direktor.

JEZIČNI NESTAŠLUCI

On je jedini **sTUP** u našoj sredini.

I na vrhu treba **gREDA**!

Uredima su najvažnije **STrAN-KE**!

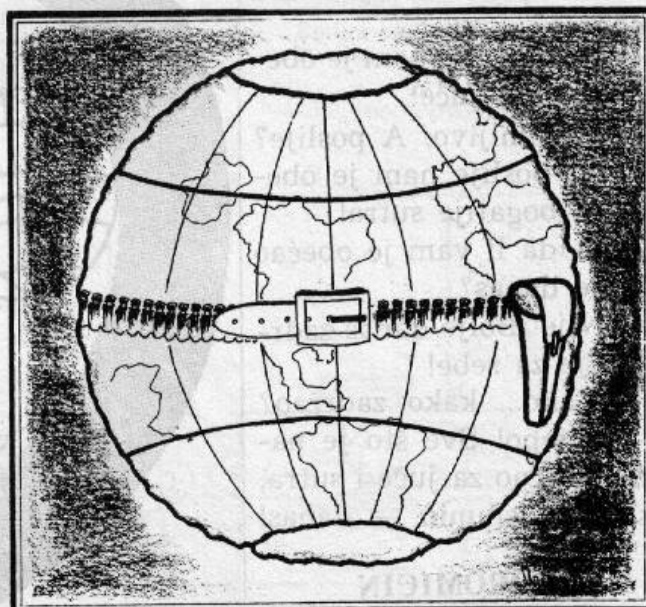
Nekima ne pristaje radna **MA-NtiJA**.

Nisam se nadao da ću dobiti **iMETAK**.

Gdje ima hlada, ima i **sKLADA**.

M. LEBINEC

MICA M. TUMARIĆ

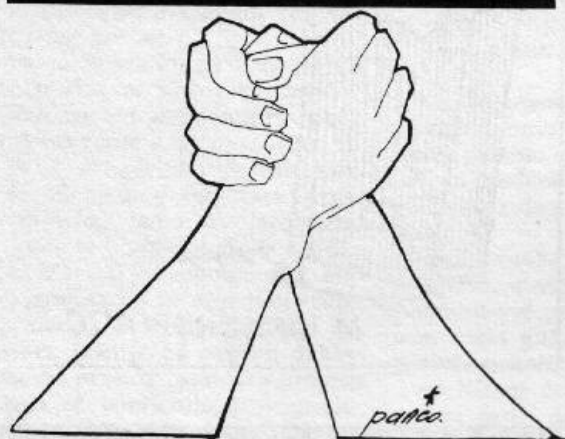

China Gheorghita-Uriasu

M. PANIĆ

1

SMETNJE

Daje se na znanje

MOLIMO SURADNIKE, KOJI TO JOŠ NISU UČINILI, DA POŠALJU BROJ ŽIRO RAČUNA I OPĆINU STANOVANJA. TO BI TREBALI UČINITI U SVOME INTERESU.

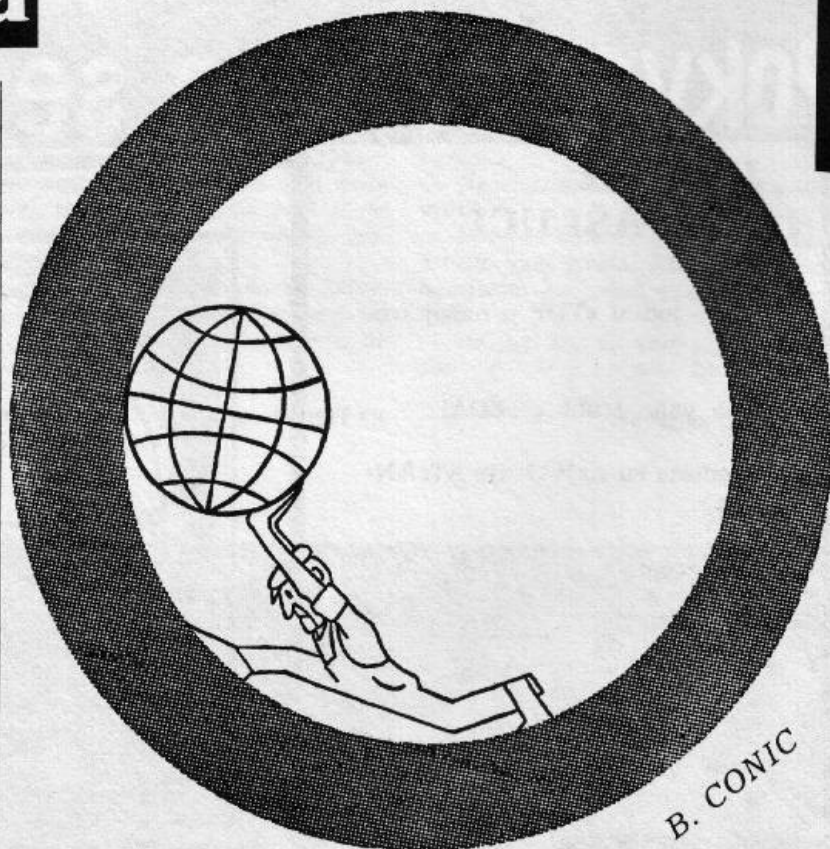

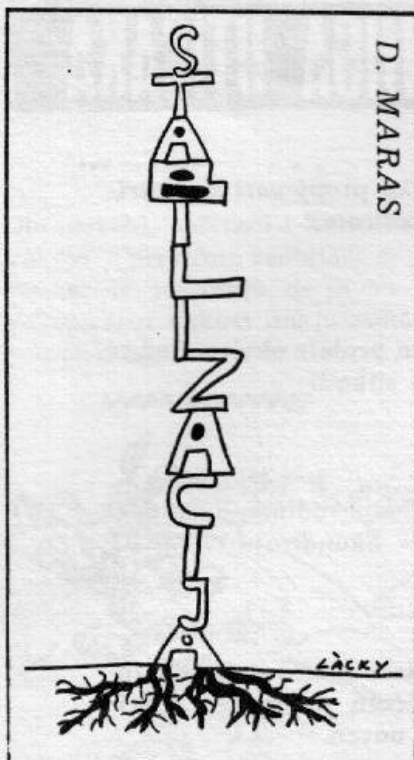
M. PETROV

Obećanja

- Izvinite, što ovaj drug radi?
- Daje obećanja!
- Znači, i vama je nešto obećao?
- Jeste. Prvo nam je obećao ljepše juče!
- Zanimljivo. A poslije?
- E, poslije nam je obećao i bogatije sutra!
- A da li vam je obećao bolje danas?
- Nije! Bolje danas zadržao je za sebe!
- Kako... kako zadržao?
- Lijepo! Sve što je nama obećao za juče i sutra, sebi je ispunio — danas!

BOROMICIN

GLUPOST

Glupost je vrlo važna stvar u životu. Eto; ona je velika čak i kada je mala.

A kome bi pametniji popuštali da nema gluposti i kako bi se uopće znalo tko je pametan, a tko tatin sin i tako dalje?

Kako bi opravdali neke investicije da nema gluposti? Kakav bi tek tada problem nastao, može te misliti.

Da nema gluposti, kako bi svima našli pametnijeg posla?

Ima još primjera o vrijednosti i važnosti gluposti, ali čemu ih nabrajati, svima je jasno da glupost treba cijeniti i njegovati, tetošiti i priznavati za opće dobro. Bez gluposti ništa ne možemo učiniti pametno, pa se zna što nam je činiti i raditi.

A tako i radimo (uglavnom).

Zdravko HORVAT

IZ ZAPAŽENIH DISKUSIJA

APEL

»Apeliram na sve diskutante da obustave paljbu, kako ne bi došlo do gužve i općeg kaosa.«

ORIJENTIR

»Najprije bih zamolio druga direktora da iznese svoje mišljenje, kako bi otkrili orijentir za usmjeravanje daljnjih diskusija.«

IDENTIFIKACIJA

»Ne slažem se s mišljenjem prethodnog govornika, jer je dotični u svojoj diskusiji izveo niz krivina i akrobacija, pa predlažem da se izvrši meritorna identifikacija inkriminirane diskusije.«

MAMOZIJE

»Nakon što je dotični na inkubatorski način fakultirao počeo je da plasira nekakve svoje osobne mamozije i kojekakve druge varijacije, koje nemaju ništa zajedničkog s realnim pogledima na život, nego pripadaju u oblast imaginarnih legendi i mitologija.«

KRITIKA

»Upućujem kritiku drugovima koji su se okomili na neke odluke organa upravljanja koje sam ja donio i potpisao.«

OSJEĆAJ

»Imam osjećaj, drugarice i drugovi, da na našim sastancima vlastito mišljenje najčešće iznose oni koji ne znaju misliti.«

Čuo i zapamtio:
Slavko IVANČIĆ

Jedan čovjek kaže ženi: — Ne mogu više da trpim ovu televiziju.

Spiker, koji je do tada mirno čitao neki govor kaže s ekrana: — Nemojte vrijeđati!

— Ja vrijeđam?! A koga vrijeđate vi kad jednu emisiju nazovete zabavnom, a onda nas tupite?!

— To je stvar ukusa.

— Ma je li?

— Drskost, — kaže čovjek s TV.

— Ja više neću raditi na televiziji.

— Pi nemoj.

— I neću. (Čovjek s TV plače).

Žena: — Zašto si tako uznemirio čovjeka?

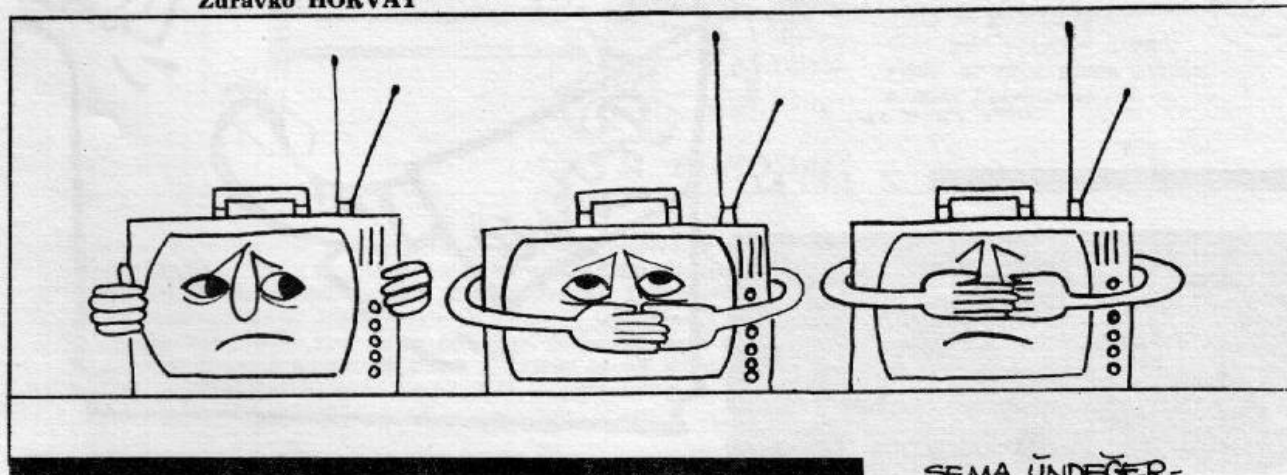
Muž: Dobro neću više. Samo vi lijepo čitajte svoj govor.

Spiker se smiri i počne čitati.

Čovjek ugasi televizor i kaže ženi:

— Ja sam uvijek za kompromis.

B. DERETA

Z. BLAŽIĆ

KNJIGA UTISAKA

Nije teško propjevati kad dirigiraju palicom.

...

Cijene su probile okvire. Sad se možemo slikati!

...

»Joj što vam radimo, dušu vam vadimo!« Skandiraju cijene.

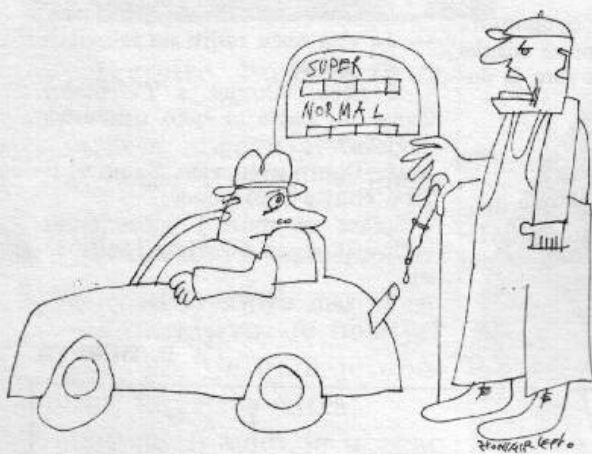
...

Birokratski aparat radi na principu uličnih automata: ubacivanjem novca.

...

Drugovi! Zbijmo redove — za kavu.

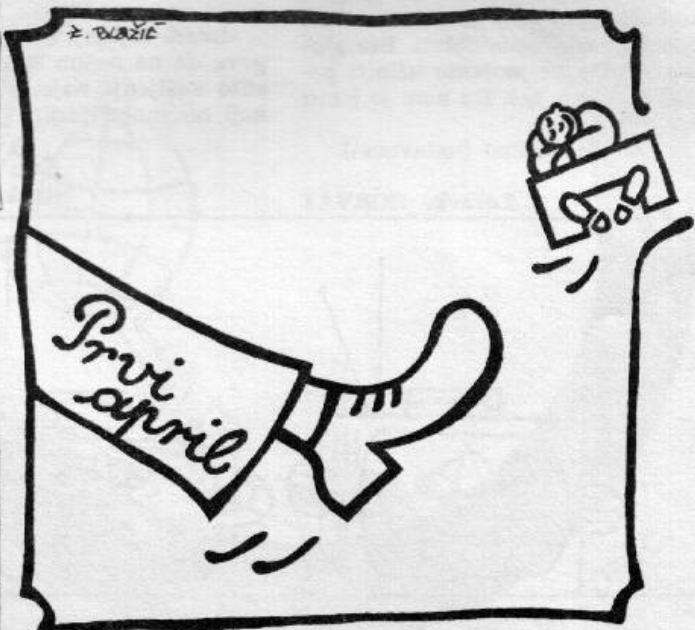
Branko TOMIĆ

-koliko ćete kafi?!

Z. LEFKO

NIJE ODRŽAO RIJEČ.
ODRŽAO JE ČITAV GOVOR.
P. VULIĆ

Z. BLAŽIĆ

SAMO JEDANPUT SE HRAST
SIJEČE. SVE OSTALO JE PI-
LJENJE!

NIJUKIĆ

BERBA MOZGA

LOPOV I PAS, ZAJEDNIČKI,
LAJU NA GAZDU.

*** * * *

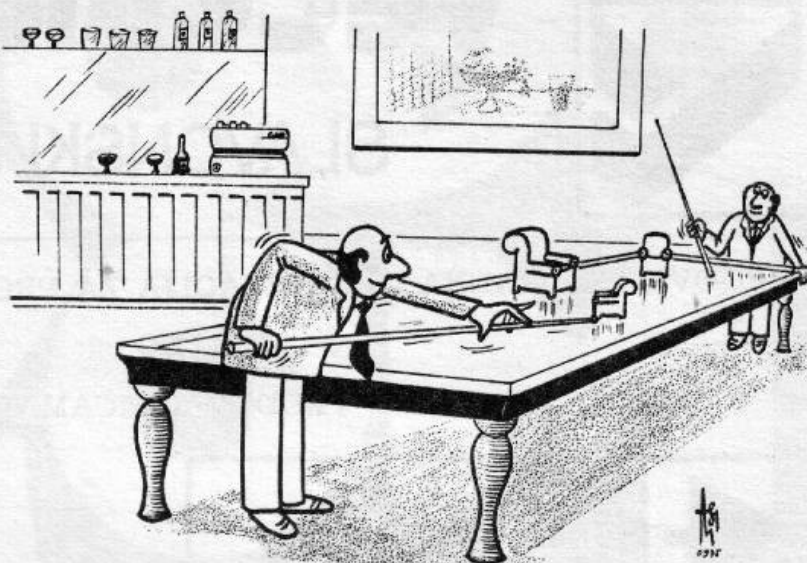
Obrazovani, načitani i kulturni
vukovi, s prezirom zaobilaze cr-
venkapice, jer znaju, da sa crv-
enkapicama vukovi imaju samo
komplikacije.

S. MASLEK

Milan Alašević:

KADROVSKI BILIJAR

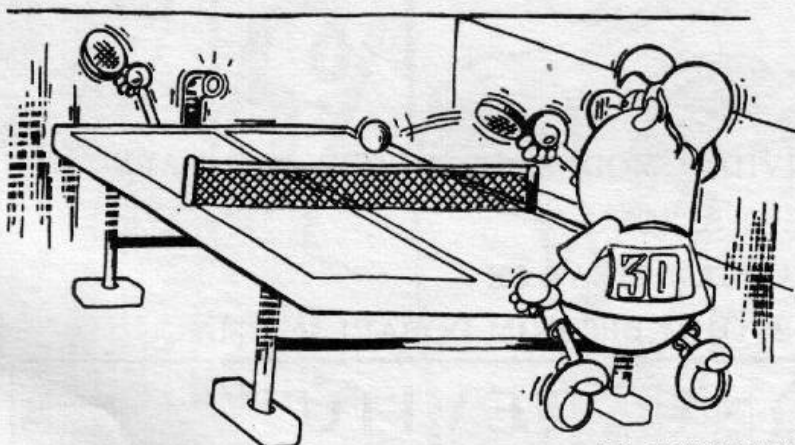

— U ČEMU JE TAJNA VAŠEG USPJEHA?!

GLAVNA ATRAKCIJA CIRKUSA: »XX STOLJEĆE«

Čovjek, koji može, svakodnevno, jesti juhe iz vrećica, pečena paja
i piliće iz samoposluže.

Zvonimir DRVAR

M. BUKOVAC

GREŠKA

Grešku rukovodiocu sam otkrio
I izneo dokaze o svemu,
al' rukovodilac je rukovodilac,
pa su sudili meni, a ne njemu!

PROIZVODNJA

Nešta mi na um pade
kako to da od proizvodnje
najveću korist imaju oni
koji u proizvodnji ne rade?!

Tomislav TOMIĆ

KOLEKTIVNO RUKOVOĐENJE

Sada je pojedincima
nastupilo vrijeme divno:
svaki za sebe plaću prima,
a rade kolektivno.

»Brodolom« — humorističko satirički list — izdavač: Društvo za humor, satiru i karikaturu — Slavonski Brod — pre-
dsjedavajući: Andrija Vlašić — glavni i odgovorni urednik: Stanislav Dasović — redakcija: Stanislav Dasović, Joža Šč-
rbašić (urednik), Željko Venel (tajnik), Mladen Bognar, Ilija Maoduš, Toni Bartek, Rajko Svilar, Krešimir Šimić, Antun
Smajić — adresa redakcije: 55000 Slavonski Brod — Omladinska 2 — telefoni: 055-232-121 i 231-826 —
— poštanski pretinac 45 — žiro račun kod SDK Slavonski Brod 34300 — 678 — 10995 — godišnja pretplata 240, dina-
ra — za članove Društva popust 20 posto — prilozi se ne vraćaju — mišljenjem Republičkog komiteta za prosvjetu,
kulturu, fizičku i tehničku kulturu broj 780612 — 1981. od 18. 1. 1982. godine »Brodolom« je oslobođen plaćanja pore-
za na promet. Tisak: »Grafosrem« — Šid — za tiskaru: Milan Vlasisavljević.

VELEPROMET

SLAVONSKI BROD

TRGOVINSKA RADNA ORGANIZACIJA ZA PROMET ROBE NA MALO I
VELIKO

U SVOJIM BROJNIM PRODAVAONICAMA, TE ROBNIM KUĆAMA

NUDI:

— KONFEKCIJU	— NAMJEŠTAJ
— KRATKU I PLETENU	— BIJELU TEHNIKU
ROBU	— AKUSTIKU
— METRAŽNU ROBU	— PODNE OBLOGE SVIH
— GALANTERIJU	VRSTA
— PARFUMERIJU	— I DRUGO POSOBLJE

ZA VAS

U ŽELJI DA DOBIJETE UVID U MODNE TRENDOVE ZA NAREDNU
SEZONU

ORGANIZIRAT ĆE

U SURADNJI SA SVOJIM BROJNIM DOBAVLJAČIMA

MODNU REVIJU

16. IV — U BOSANSKOM BRODU (DOM SPORTOVA) U 20 SATI.
17. IV — U SLAVONSKOM BRODU (DOM »ĐURO SALAJ«) U 20 SATI.

UZ SUDJELOVANJE POZNATIH MANEKENA, VOKALNIH SOLISTA I
ORKESTRA.

PRETPRODAJA ULAZNICA, PO POPULARNIM CIJENAMA, NA BLAGA-
JNAMA DOMOVA OD 10. IV 1982. GODINE